

V. The river held in the foothills

There was little of pleasant interest in the next eighteen months of Jack's career. His share of the globe was a twenty-foot circle around a pole in the yard. The blue hills of the offing, the nearer pine grove, and even the ranch-house itself were fixed stars, far away and sending merely faint suggestions of their splendors to his not very bright eyes. Even the horses and men were outside his little sphere and related to him about as much as comets are to the earth. The very tricks that had made him valued were being forgotten as Jack grew up in chains.

At first a butter-firkin had made him an ample den, but he rapidly passed through the various stages – butter-firkin, nail-keg, flour-barrel, oil-barrel – and had now to be graded as a good average hogshead Bear, though he was far from filling that big round wooden cavern that formed his latest den.

The ranch hotel lay just where the foothills of the Sierras with their groves of live oaks were sloping into the golden plains of the Sacramento. **Nature**¹¹ had showered on it every wonderful gift in her lap. A foreground rich with flowers, luxuriant in fruit, shade and sun, dry pastures, rushing rivers, and murmuring rills, were here. Great trees were variants of the view, and the high Sierras to the east overtopped the wondrous plummy forests of their pines with blocks of sculptured blue. Back of the house was a noble river of water from the hills, fouled and chained by sluice and dam, but still a noble stream whose earliest parent rill had gushed from grim old Tallac's slope.

V. Řeka zadržovaná na úpatí

Následujících osmnáct měsíců bylo pro Jacka málo příjemných. Svět se mu smrsknul na kruh dvaceti stop kolem kůlu na dvoře. Modré kopce na obzoru, blízký borový háj a dokonce farma sama byly pro něj vzdálené hvězdy. Vysílaly jen chabé náznaky své nádhery jeho ne moc jasným očím. Dokonce koně a lidé byli mimo jeho malý okruh a vztahovali se k němu asi tak jako komety k zemi. A jak Jack v řetězech rostl, zapomínal samotné triky, které zvyšovaly jeho hodnotu.

Zpočátku mu jako doupě dobře sloužil soudek na máslo, ale rychle prošel různými epochami – soudek na máslo, soudek na hřebíky, sud od mouky, barel od oleje – a teď měl patřit do třídy dobrých průměrných medvěďů z velkého sudu, i když ještě zdaleka nedorostl do té velké kulaté dřevěné jeskyně, která byla jeho posledním doupětem.

Zájezdni hospoda na ranči leží právě tam, kde úpatí Sierry s háji vzrostlých dubů spadá do zlatých plání Sacramenta. Příroda je zasypala všemi nádhernými dary ze svého klína. V předhůří bylo bohatství květin, hojné ovoce, stín a slunce, suché pastviny, ženoucí se vody a zurčící potoky. Velké stromy obohacovaly pohled a vysoká Sierra na východě převyšovala nádherné nadýchané borové lesy jako kvádry vytesané v modři. Za domem byla impozantní řeka s vodou z hor – znečištěná a spoutaná plavebními komorami a přehradou, ale stále impozantní proud, jehož vzdálený předek pramen vyprýštil na svazích ponurého starého Tallacu.

Things of beauty, life, and color were on every side, and yet most sordid of the human race were the folk about the ranch hotel. To see them in this setting might well **raise**¹² doubt that any “**rise** from Nature up to Nature’s God.” No city slum has ever shown a more ignoble crew, and Jack, if his mind were capable of such things, must have graded the two-legged ones lower in proportion as he knew them better.

Cruelty was his lot, and hate was his response. Almost the only amusing trick he now did was helping himself to a drink of beer. He was very fond of beer, and the loafers about the tavern often gave him a bottle to see how dexterously he would twist off the wire and work out the cork. As soon as it popped, he would turn it up between his paws and drink to the last drop.

The monotony of his life was occasionally varied with a dog fight. His tormentors would bring their Bear dogs “to try them on the cub.” It seemed to be very pleasant sport to men and dogs, till Jack learned how to receive them. At first he used to rush furiously at the nearest tormentor until brought up with a jerk at the end of his chain and completely exposed to attack behind from another dog. A month or two entirely changed his method. He learned to sit against the hogshead and quietly watch the noisy dogs around him, with much show of inattention, making no move, no matter how near they were, until they “bunched,” that is, gathered in one place. Then he charged. It was inevitable that the hind dogs would be the last to jump, and so hindered the front ones; thus Jack would “get” one or more of them, and the game became unpopular.

Krásy, život a barvy byly na všech stranách, ale kolem hospody na ranči se potloukalo to nejodpornější z lidské rasy. Vidět je v tomto prostředí mohlo vyvolat pochybnosti o nějakém „povznesení od přírody k Bohu.“ Žádná městská chudinská čtvrť nikdy nepředvedla nepoctivější chásku a Jack, pokud by něčeho takového jeho mysl byla schopná, by jistě dvounohé bytosti tak, jak je poznal, ohodnotil níž.

Krutost byla jeho osudem a nenávist jeho odpovědí. Skoro jediným jeho zábavným trikem teď bylo, jak se napít piva. Pivo mu moc chutnalo a hospodští povaleči mu často dávali láhev, aby se mohli podívat, jak šikovně vymotává drát a vytahuje zátku. Hned, jak vyletěla, vzal ji do pacek, obrátil a vypil do poslední kapky.

Jednotvárnost jeho života byla občas zpestřena bitkou se psy. Jeho trapiči přiváděli svému medvědovi psy, „aby je vyzkoušeli na mláděti.“ Vypadalo to jako dobrá zábava pro muže a psy, dokud se Jack nenaučil, jak je dostat. Nejdřív se zuřivě hnál k nejbližšímu trapiči, dokud ho to s trhnutím nezastavilo na konci jeho řetězu a nebyl zcela vydán útoku zezadu od dalšího psa. Měsíc nebo dva úplně změnil jeho metodu. Naučil se sedět proti velkému sudu a tiše s předstíraným nezájmem sledoval hlučné psy okolo. Vůbec se nehýbal, bez ohledu na to, jak blízko byli, dokud „se nenahoufovali,“ tedy neshromáždili na jednom místě. Pak jim to spočítal. Bylo nevyhnutelné, že psi vzadu uskočí nejpozději, čímž zdržovali přední. Tak Jack „dostal“ jednoho nebo víc a hra přestala být zábavná.

When about eighteen months old, and half grown, an incident took place which defied all explanation. Jack had won the name of being dangerous, for he had crippled one man with a blow and nearly killed a tipsy fool who volunteered to fight him. A harmless but good-for-nothing sheep-herder who loafed about the place got very drunk one night and offended some fire-eaters. They decided that, as he had no gun, it would be the proper thing to club him to their hearts' content instead of shooting him full of holes, in the manner usually prescribed by their code. Facó Tampico made for the door and staggered out into the darkness. His pursuers were even more drunk, but, bent on mischief, they gave chase, and Facó dodged back of the house and into the yard. The mountaineers had just wit enough to keep out of reach of the Grizzly as they searched about for their victim, but they did not find him. Then they got torches, and making sure that he was not in the yard, were satisfied that he had fallen into the river behind the barn and doubtless was drowned. A few rude jokes, and they returned to the house. As they passed the Grizzly's den their lanterns awoke in his eyes a glint of fire. In the morning the cook, beginning his day, heard strange sounds in the yard. They came from the Grizzly's den: "Hyar, you, lay over dahr," in sleepy tones; then a deep, querulous grunting.

The cook went as close as he dared and peeped in. Said the same voice in sleepy tones: "Who are ye crowding, caramba!" and a human elbow was seen jerking and pounding; and again impatient growling in bear-like tones was the response.

Když byl napůl dospělý, asi osmnáct měsíců starý, přihodil se incident, který se vzpírá jakémukoli vysvětlení. Jack si vysloužil pověst nebezpečného, protože ránou zmrzačil jednoho člověka a skoro zabil trochu namazaného hlupáka, který s ním chtěl dobrovolně zápasit. Neškodný ovčák, budižkničemu, který se potloukal kolem, se jednoho večera velmi opil a urazil několik kumpánů s horkou hlavou. Protože neměl zbraň, rozhodli se, aby byla jejich nitra spokojena, že vhodnější bude ho zmlátit klacky, místo aby do něj nastříleli díry tak, jak jim to jejich zákon přikazoval. Facó Tampico se vydal ke dveřím a vypoťácel se do tmy. Jeho pronásledovatelé byli ještě opilejší, ale naklonění ke zlomyslnosti, dali se do pronásledování. Facó utekl za dům do dvora. Horalové byli dost chytří na to, aby se při hledání své oběti drželi dál od Grizzlyho. Nedařilo se jim však ji najít. Pak si vzali lucerny a ujistili se, že není na dvoře. Uspokojilo je, že spadla do řeky za stodolou a bezpochyby se utopila. Pár drsných vtipů a vrátili se do domu. Jak míjeli Grizzlyho doupě, ve světle luceren se v jeho očích zablesklo. Ráno kuchař, když začínal svůj den, uslyšel ze dvora divné zvuky. Vycházely z Grizzlyho doupěte: „Hej, ty, lehni si támhle,“ ozvalo se ospale, a pak hluboké nevrle zavrčení.

Kuchař se přiblížil, jak nejvíc mohl a odvážil se nakouknout dovnitř. Stejný hlas řekl ospale: „Co se na mě mačkáš, karamba!“ a uviděl lidský loket, jak se strká a mlátí. Potom opět netrpělivé medvědí zavrčení jako odpověď.

The sun came up and the astonished loafers found it was the missing sheep-herder that was in the Bear's den, calmly sleeping off his debauch in the very cave of death. The men tried to get him out, but the Grizzly plainly showed that they could do so only over his dead body. He charged with vindictive fury at any who ventured near, and when they gave up the attempt he lay down at the door of the den on guard. At length the sheep-herder came to himself, rose up on his elbows, and realizing that he was in the power of the young Grizzly, he stepped gingerly over his guardian's back and ran off without even saying "Thank you."

The Fourth of July was at hand now, and the owner of the tavern, growing weary of the huge captive in the yard, announced that he would celebrate Independence Day with a grand fight between a "picked and fighting range bull and a ferocious Californian Grizzly." The news was spread far and wide by the "Grapevine Telegraph." The roof of the stable was covered with seats at fifty cents each. The hay-wagon was half loaded and drawn alongside the corral; seats here gave a perfect view and were sold at a dollar apiece. The old corral was repaired, new posts put in where needed, and the first thing in the morning a vicious old bull was herded in and tormented till he was "snuffy" and extremely dangerous.

Jack meanwhile had been roped, "choked down," and nailed up in his hogshead. His chain and collar were permanently riveted together, so the collar was taken off, as "it would be easy to rope him, **if need be**"¹³, after the bull was through with him."

The hogshead was rolled over to the corral gate and all was ready.

Vyšlo slunce a užaslí pobudové zjistili, že chybějící ovčák v medvědí doupěti, v samotné jeskyni smrti, klidně vyspává svou zhýralost. Muži se ho pokoušeli dostat ven, ale Grizzly jim jasně ukázal, že by to mohli udělat jen přes jeho mrtvolu. Útočil s pomstychtivým vztekem na kohokoli, kdo se odvážil se přiblížit, a když muži vzdali další pokus, položil se u vchodu do doupěte na stráž. Nakonec přišel ovčák k sobě, vztyčil se na loktech a když si uvědomil, že je v moci mladého Grizzlyho, opatrně překročil záda svého hlídače a hnal se pryč bez slova díků.

Blížil se Čtvrtý červenec a majitel krčmy, unavený z velkého zajatce na dvoře, ohlásil, že oslaví Den nezávislosti velkým soubojem mezi toulavým býkem a kalifornským Grizzlym. Ta novina se roznesla široko daleko pomocí šeptandy. Střechu stáje zakryla sedadla, každé za padesát centů. Vůz na seno byl postaven podél ohrady a sedadla s vynikajícím výhledem se prodávala po dolaru. Stará ohrada byla opravena, nové sloupky postaveny tam, kde byly potřeba. Tím prvním, co se ráno událo, bylo, že přihnali zlého starého býka a dráždili ho tak dlouho, až začal funět a stal se krajně nebezpečným.

Jack byl mezitím uvázan, „přidušený“ a zabeďněný v sudu. Jeho řetěz a obojek byly pevně spojeny, takže mu obojek sundali, protože „až s ním býk skončí, bude snazší ho svázat, bude-li potřeba.“

Ke vstupu do ohrady přikutáleli sud a vše bylo připraveno.

The cowboys came from far and near in their most gorgeous trappings, and the California cowboy is the peacock of his race. Their best girls were with them, and farmers and ranchmen came for fifty miles to enjoy the Bull-and-Bear fight. Miners from the hills were there, Mexican sheep-herders, storekeepers from Placerville, strangers from Sacramento; town and county, mountain and plain, were represented. The hay-wagon went so well that another was brought into market. The barn roof was sold out. An ominous crack of the timbers somewhat shook the prices, but a couple of strong uprights below restored the market, and all "The Corners" was ready and eager for the great fight. Men who had been raised among cattle were betting on the bull.

"I tell you, there **ain't nothing**¹⁴ on earth kin face a big range bull that **hez** good use of **hissself**."

But the hillmen were backing the Bear. "Pooh, what's a bull to a Grizzly? I tell you, I seen a Grizzly send a horse clean over the Hetch-Hetchy with one clip of his left. Bull! I'll bet he'll never show up in the second round."

So they wrangled and bet, while burly women, trying to look fetching, gave themselves a variety of airs, were "scared at the whole thing, nervous about the uproar, afraid it would be shocking," but really were as keenly interested as the men.

All was ready, and the boss of "The Corners" shouted: "Let her go, boys; house is full an' time's up!"

Faco Tampico had managed to tie a bundle of chaparral thorn to the bull's tail, so that the huge creature had literally lashed himself into a frenzy.

Honáci dobytka přijeli z daleka i blízka ve své největší parádě a kalifornský honák dobytka je mezi svými páv. Měli s sebou své nejkrásnější dívky a sedláci a farmáři jeli padesát mil, aby si užili zápas býka s medvědem. Zlatokopové z hor, mexičtí ovčáci, kupci z Placerville, cizinci ze Sacramenta, města i venkova, hor i plání tu měli své zástupce. Vůz na seno se tak dobře osvědčil, že byl přivezen další. Střecha stodoly byla vyprodaná. Zlověstné prasknutí trámů trochu zahýbalo cenami, ale pár silných podpěr zdola obnovilo poptávku a všechny „rohy“ byly připraveny a chtivě velkého boje. Muži vychovaní mezi dobyt看em sázeli na býka.

„Ti řeknu, neni nikdo, kdo by se postavil velkému horskému bejkovi, kerej umí svou sílu využít.“

Ale horalové stáli za medvědem. „Pchá, co je bejk proti medvědovi. Ti povim, viděl sem Grizzlyho jednoduše poslat koně přes Hetch-Hetchy jedním záběrem levačkou. Bejk! Vsadim se, že v druhym kole se už neukáže.“

A tak se hádali a sázeli, zatímco urostlé ženy, snažící se okouzlit, se pěkně neparádily, měly „z toho všeho strach, byly nervózní z toho kraválu, bály se, že to bude otřesné,“ ale ve skutečnosti je to zajímalo stejně tak hodně jako muže.

Vše bylo připraveno a vedoucí „rohů“ zavolal: „Jdem na to, hoši. Hlediště je plný, máme nejvyšší čas!“

Facovi Tampicovi se podařilo přivázat k býkovu ocasu svazek trnitých větviček, takže to velké zvíře se doslova vybičovalo k šílenství.

Jack's hogshead meanwhile had been rolled around till he was raging with disgust, and Faco, at the word of command, began to pry open the door. The end of the barrel was close to the fence, the door cleared away; now there was nothing for Jack to do but to go forth and claw the bull to pieces. But he did not go. The noise, the uproar, the strangeness of the crowd affected him so that he decided to stay where he was, and the bull-backers raised a derisive cry. Their champion came forward bellowing and sniffing, pausing often to paw the dust. He held his head very high and approached slowly until he came within ten feet of the Grizzly's den; then, giving a snort, he turned and ran to the other end of the corral. Now it was the Bear-backers' turn to shout.

But the crowd wanted a fight, and Faco, forgetful of his debt to Grizzly Jack, dropped a bundle of Fourth of July crackers into the hogshead by way of the bung. "Crack!" and Jack jumped up. "Fizz-crack-c-r-r-r-a-a-c-k, cr-k-cr-k-ck!" and Jack in surprise rushed from his den into the arena. The bull was standing in a magnificent attitude there in the middle, but when he saw the Bear spring toward him, he gave two mighty snorts and retreated as far as he could, amid cheers and hisses.

Jackův sud byl mezitím koulen kolem dokola, až byl Jack navztekáný a zhnusený, a Faco na rozkaz začal uvolňovat vchod. Sud byl blízko plotu, dveře byly uvolněny. Teď Jack neměl udělat nic jiného než vylézt a rozsápat býka na kusy. Ale on nešel. Hluk, rámus, neobvyklý dav ho ovlivnily natolik, že se rozhodl zůstat tam, kde byl. Příznivci býka vyrazili posměšný řev. Jejich šampion postoupil dopředu, bučící a funící a v občas kopytem rozvířil prach. Hlavu držel hodně vysoko a pomalu se přibližoval, až byl deset stop od Grizzlyho doupěte. Pak si odfrknul, otočil se a běžel na druhý konec ohrady. Teď zase povykovali příznivci medvěda.

Ale dav chtěl boj a Faco, zapomínaje na svůj dluh vůči Grizzlymu Jackovi, hodil svazek čtvrtočervencových prskavek zátkou do sudu. „Prsk!“ a Jack vyskočil. „Fí-prsk-p-r-r-r-s-s-k-k, p-r-s-k!“ a Jack překvapeně vyrazil z doupěte do arény. Býk stál ve vznešené póze uprostřed, ale když uviděl medvěda vyrazit proti němu, dvakrát si mohutně odfrknul a couval co nejdál mohl, za povzbuzování a syčení.

Perhaps the two main characteristics of the Grizzly are the quickness with which he makes a plan and the vigor with which he follows it up. Before the bull had reached the far side of the corral Jack seemed to know the wisest of courses. His pig-like eyes swept the fence in a flash – took in the most climbable part, a place where a cross-piece was nailed on in the middle. In three seconds he was there, in two seconds he was over, and in one second he dashed through the running, scattering mob and was making for the hills as fast as his strong and supple legs could carry him. Women screamed, men yelled, and dogs barked; there was a wild dash for the horses tied far from the scene of the fight, to spare their nerves, but the Grizzly had three hundred yards' start, five hundred yards even, and before the gala mob gave out a long and flying column of reckless, riotous riders, the Grizzly had plunged into the river, a flood no dog cared to face, and had reached the chaparral and the broken ground in line for the piney hills. In an hour the ranch hotel, with its galling chain, its cruelties, and its brutal human beings, was a thing of the past, shut out by the hills of his youth, cut off by the river of his cubhood, the river grown from the rill born in his birthplace away in Tallac's pines. That Fourth of July was a glorious Fourth – it was Independence Day for Grizzly Jack.

Možná jsou dvěma hlavními vlastnostmi Grizzlyho rychlost vytvoření plánu a energie, se kterou ho plní. Dřív, než býk dorazil ke vzdálené straně ohrady, Jack vypadal, že našel nejlepší řešení. Jeho prasečí očka v mžiku sjela plot, vybrala část, která se dá nejsnáze přelézt – místo, kde bylo překřížené dřevo přibito uprostřed. Ve třech vteřinách přiběhl, ve dvou přešel a ve vteřině se prohnal utíkajícím, prchajícím davem a směřoval ke kopcům tak rychle, jak ho jeho silné a pružné nohy mohly nést. Ženy křičely, muži řvali, a psi štěkali. Nastal divoký úprk ke koním, přivázaným daleko od místa zápasu, aby se chránily jejich nervy. Grizzly ale měl náskok tři sta yardů, možná dokonce pět set, a než se vyšňořený dav změnil ve dlouhý a rychlý zástup bezohledných hlučných jezdců, Grizzly se vrhnul do vody, proudu, kterému by žádný pes nechtěl čelit, a dostal se k hustému trnitému křoví a rozpukané zemi ve směru k borovým vrchům. V hodině byla hospoda na farmě s trýznivým řetězem, krutostí a surovými lidskými bytostmi věcí minulosti, uzavřenou vrchy jeho mládí, odříznutou řekou jeho dětství, řekou rostoucí z potůčku zrozeného na místě Jackova narození daleko v tallackých borech. Ten Čtvrtý červenec byl slavný Čtvrtý – byl to Den nezávilosti pro Grizzlyho Jacka.

